

РЕШЕНИЕ

№ 3304

гр. София, 19.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 16.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11060** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на Г. Ц. Н. от [населено място], срещу заповед № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община, потвърдена с решение АК – 01 – 28 от 09.08.2022 г. на областен управител на област С.. Съгласно изричната разпоредба на чл.98, ал.2, предл. 2-ро АПК когато горестоящият административен орган отхвърли жалбата или протеста, на оспорване пред съда подлежи първоначалният административен акт. По аргумент от цитираната норма съдът приема, че предмет на съдебния контрол за законосъобразност в настоящото производство е заповед № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община.

В жалбата са изложени доводи за несправедливост на оспорваната Заповед, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. Жалбоподателят поддържа, че като лице с 91% трайно намалена работоспособност (ТНР) има право на преференциално паркиране на пътно превозно средство (ППС) в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на СО. Счита, че отказът да бъде издадена карта за преференциално паркиране е в противоречие с разпоредбите на Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ). Моли съда да отмени обжалваната заповед.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез пълномощник изразява становище за неоснователност на жалбата по подробно развито становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства,

приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима.

Настоящият състав приема, че процесната заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, тъй като с нея непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподател, и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария.

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.3, предл. 1-во във вр. с ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството е започнало по заявление с вх. № ССД22-ГР94-5745/11.07.2022 г. с което жалбоподателят е сезирал кмета на СО с искане да му бъде издадена карта за преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на СО. Към заявлението жалбоподателят е приложил копия от писмени документи, за удостоверяване на съответствие с изискванията за издаване на карта за преференциално паркиране.

От приетото по делото Експертно решение (ЕР) № 1522 от заседание №090/19.05.2022 г. на Първи състав ТЕЛК към Втора многопрофилна болница за активно лечение се установява, че жалбоподателя е лице със 91% ТНР спрямо здравия човек. Срокът на инвалидността определен с ЕР на ТЕЛК е три години – до 01.05.2025 г.

Не е спорно между страните, че заявлението на жалбоподателя е било разгледано на 14.07.2022 г. (протокол 950/14.07.22) от комисия, назначена от кмета на СО. След преценка на представените писмени документи комисията е обосновала извод, че жалбоподателя не отговаря на изискванията за издаване на карта за преференциално паркиране, установени в чл.91 от Наредбата за организация на движението на територията на СО (НОДТСО).

Производството е приключило с постановяване на оспорваната заповед № заповед № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл.44, ал.2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.91 НОДТСО, кметът на СО отказва издаване на карта за преференциално паркиране на ППС превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места на Г. Ц. Н.. Постъпила е жалба до областен управител от жалбоподател, чрез СО на 27.07.2022 г. и на 28.07.2022 г. е проведено ново обсъждане на медицинската документация, като становището на комисията (протокол № 954-А/28.07.2022) е за отсъствие на нормативно съответствие, по изискванията на НОДТСО за уважаване искането на жалбоподател.

Административното производство е завършило пред областния управител на област С., който е отхвърлил жалбата с решение № АК – 01 – 28 от 09.08.2022 г. По искане на жалбоподател, съдът назначи и изслуша СМЕ, със задача свързано ли е заболяването в решението на ТЕЛК с проведеното във връзка с него оперативно и медикаментозно лечение с трайно оформен дефицит в придвижването и издръжливостта. Поставена е задача от съда, може ли да се приеме, че заболяването на жалбоподател ограничава възможността за свободно придвижване, а от това следва ли че придвижването ще е улеснено от ползването на МПС за облекчаване общото му състояние. Заключениеето на експертизата е оспорено от жалбоподател, като е поискано повторно заключение,

като това възражение не се уважи от съда. Съдът прие и кредитира заключението на СМЕ, според което следствие от заболяването на жалбоподателя не е нарушаване в стоежа и начина на придвижване и не води до оформянето на дефицит. От представена от жалбоподател епикриза, във връзка със заболяването се установи, че следоперативен и възстановителен период протичат в нормите за търпените страдания.

При установените факти съдът приема, че заповед № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община е постановена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.44, ал.1 и ал.2 ЗМСМА във вр. с чл.92 НОДТСО.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Заповед № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община е съответна и на действащите към момента на постановяването ѝ материалноправни норми.

Правилата, ограниченията и забраните, свързани с организацията на движението на ППС на територията на Столична община са уредени с нарочна Наредба, приета с Решение на Столичния общински съвет (СОС) №332/19.05.2005 г. Режимът на преференциално паркиране на ППС, превозващи хора с увреждания, е установен в Раздел III.1. НОДТСО, чл.85 – чл.103 (приет с Решение на СОС №521 по Протокол №48/26.09.2013г.).

По силата на чл. 99а, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) карта за паркиране на местата, определени за превозните средства, обслужващи хора с трайни увреждания и използване на улеснения при паркиране, се издава от кмета на съответната община по образец. От своя страна, разпоредбата на § 6, т. 64 от ЗДвП препраща към ЗХУ относно тълкуване на понятието трайно увреждане, където в § 1, т. 2 (в относимата към датата на издаване на административния акт редакция) е дефинирано, че "Хора с трайни увреждания" са лица с трайна физическа, психическа, интелектуална и сетивна недостатъчност, която при взаимодействие с обкръжаващата ги среда би могла да възпрепятства тяхното пълноценно и ефективно участие в обществения живот, и на които медицинската експертиза е установила вид и степен на увреждане 50 и над 50 на сто.

Доколкото в Закона за движение по пътищата - чл. 99а, не са посочени критерии за определяне на групата хора, които могат да се възползват от преференциално паркиране, то този въпрос е в дискрецията на общинския съвет, който със своя наредба може да определи категориите правоимащи лица.

В чл.91, т.1 – т.5 НОДТСО изчерпателно са посочени условията, алтернативното наличие на всяко от които е предпоставка за предоставяне на карта за преференциално паркиране: 1) лица, които вследствие на увреждането не могат да се придвижват без използването на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ, т.е. лица, които не са в състояние да заемат

изправено положение на тялото без използването на технически помощни средства и имат трайно оформен функционален дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостт – с определени повече от 50% ТНР или 2) лица с III-ти и по-висок функционален клас на сърдечна недостатъчност и с определени над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК или 3) лица с белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК или 4) лица с пълна двустранна слепота или с определена над 90% ТНР или вид и степен на увреждане, поради зрителни заболявания, определени от Д., ТЕЛК и НЕЛК или 5) деца до 16-годишна възраст с други заболявания и с определени от Д. или НЕЛК вид и степен на увреждане повече от 90%.

Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства, че жалбоподателя не може да се придвижва самостоятелно без използване на инвалидна количка, ортопедични апарати, външни протези, патерици или чужда помощ и не е в състояние сама да заема изправено положение на тялото без използване на посочените медицински изделия. Този факт може да бъде удостоверен единствено с актове, издадени от компетентните органи на медицинската експертиза (Лекарска консултативна комисия (ЛКК), ТЕЛК и Национална експертна лекарска комисия (НЕЛК), както и чрез акт за назначаване и отпускане на помощни средства за медицинска и социална рехабилитация. Видно от приетото по делото ЕР на ТЕЛК жалбоподател не страда от функционален дефицит на опорно-двигателния апарат за което да са определени повече от 50% ТНР. От същото ЕР на ТЕЛК се установява, че жалбоподателя не отговаря на нито едно от условията за предоставяне на карта за преференциално паркиране, установени в т.2 – т.4 на чл.91 НОДТСО, тъй като не страда от сърдечна недостатъчност от трети или по-висок функционален клас, белодробни заболявания с втора и по-висока степен на хронична дихателна недостатъчност и/или пълна двустранна слепота, за които самостоятелно или в съвкупност са определени повече от 90% ТНР или вид и степен на увреждане. От изложеното следва, че към датата на постановяване на оспорваната заповед жалбоподателя не е отговарял на изискванията, установени в НОДТСО за предоставяне на право на преференциално паркиране на ППС превозващи хора увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените за това места. Наредбата е нормативен административен акт по смисъла на чл.75, ал.1 АПК и следователно нейните норми са задължителни за всички до тяхната отмяна.

Съгласно даденото в § 1, т. 2 от ДР на Закона за хората с увреждания (ЗХУ) определение "човек с трайни увреждания" е лице, което в резултат на анатомично, физиологично или психическо увреждане е с трайно намалени възможности да изпълнява дейности по начин и степен, възможни за здравия човек, и за които органите на медицинската експертиза са установили степен на намалена работоспособност 50 и над 50 на сто. Придвижването е част от тези дейности, като за определени хора с трайни увреждания то може да бъде осъществено преимуществено или само с ППС. В разпоредбата на § 1, т. 16 от ДР на ЗХУ, съгласно която "лица със затруднения в придвижването" са лица, които имат трайно оформен дефицит на стоежа, придвижването и издръжливостта. Както се каза вече по-горе, правото на преференциално паркиране се признава не на всички лица с трайни увреждания, които имат затруднения в придвижването. Една от целите на ЗХУ е да се компенсират дефицитите на хората с уврежданията. В случая следва да се компенсират дефицитите, свързани със самостоятелното придвижване. Паркирането е част от придвижването,

затова и ЗДВП предвижда създаването на преференциален режим на паркиране. Но правото на преференциално паркиране не е всеобхватно и приложимо по отношение на всички лица с трайни увреждания, които имат в някаква степен затруднения в придвижването, а трябва да бъде съобразено с техните индивидуални потребности. Местата за паркиране на хора с увреждания се отличават от останалите места с възможността си за най-добър достъп и разположение в непосредствена близост до входа на съответната сграда. Лицата, които могат да се придвижват на собствен ход от паркирания автомобил до местоназначението, не се нуждаят от преференции, тъй като са в състояние да използват всички останали места за паркиране, които обичайно са в съседство или в близост до местата за преференциално паркиране. В този смисъл поставените изисквания в НОДТСО не нарушават чл. 2 от ЗХУ, тъй като не накърняват пълноценното и равноправно упражняване на правата, социалното приобщаване и достойнството на хората с по-леки затруднения в придвижването. Нормите на чл. 91 от НОДТСО не могат да се тълкуват разширително. Определените в тях критерии са обективни и се установяват въз основа на медицинска документация. От събраните писмени и гласни доказателства, както и от приетата експертиза, се установява безспорно, че жалбоподателят няма проблеми със самостоятелното придвижване на собствен ход, но се изморява по-бързо поради накуцването наляво, съдовото заболяване и отичането на подбедрицата – следователно при него нуждата от преференциално паркиране не е обоснована и той може да ползва което и да е от останалите места в зоните за почасово платено паркиране и паркингите общинска собственост на територията на СО.

С разпоредбата на чл. 91 НОДТСО се дават преференции на тази категория лица с трайни увреждания, които имат затруднения в придвижването и за които паркирането като елемент на придвижването е от жизнено важно значение с оглед осъществяване на целите, посочени в чл. 2 ЗХУ. Не съществува равенство между различните по степен и характер трайни увреждания. За част от хората с трайни увреждания придвижването на собствен ход не създава затруднения, поради което те се нуждаят в по-малка степен от преференции при паркирането, отколкото лицата със затруднения в придвижването. Оспорващият не попада в категорията на лица, посочени в чл. 91 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община, макар да е с повече от 50% трайно намалена работоспособност, която се дължи на заболяване, различно от нормативно изброените /водеща диагноза по решението на ТЕЛК – злокачествено новообразувание на правото черво/. Нормите на чл. 91 НОДТСО не могат да се тълкуват разширително. Определените в тях критерии са обективни и се установяват въз основа на медицинска документация. Предвид факта, че жалбоподателят не е представил доказателства, които да го определят като правоимащ по смисъла на чл.91 НОДТСО, решаващият съд правилно приема отказа на кмета на Столична община да издаде карта за преференциално паркиране на ППС превозващи хора с увреждания в зоните за почасово платено паркиране на определените и обозначени за целта места за законосъобразен.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед № № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на СО е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Съдът, РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ц. Н. от [населено място], срещу заповед № № СОА22-РД08-1003/26.07.2022 г. на кмета на Столична община

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.
съдия